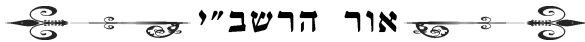

הבא להטהר מסייעין בידו

עַד יִהְיוּ אֲזֵלֵי, אֲשֶׁכְּחוּ חֵד בַּר נֶשׁ, בְּלִקְיִנְטָא דְקוֹסְטָא,

(ס"א בְּלִקְיִנְטָא דְקוֹסְטָא) רְכִיב עַל סוֹסְיָא בעוד שהיו רבי יוסי ורבי חייא

אם ילמוד בחלק הסוד שהוא פנימי, יזכה שיאירו עיניו בלימוד הנגלה שהוא בחוץ, שיתחכם בו בזכות הלימוד הסוד, שיראה סימן יפה בלימודו, עכ"ל.

ועפ"ז מבואר בהשאלה היא דוקא לזה שהואיל ועסק בתלמוד היה לו לחזר אחר לימוד הקבלה כי עי"כ זוכה יותר אפילו בהבנת התלמוד.

ועכ"פ גם דבריהם מבוארים כאן בזהר כי הנגלה והנסתר הכל אחד הוא והנסתר הוא שורש הנגלה, ובודאי כאשר יעסוק בנסתר יועיל לו להבנת הנגלה.

ואף אמנם שצריך האדם לעסוק קודם בש"ס ופוסקים כי איך ילמד ויעסוק בכבשונו של עולם ועדין לא מילא כרסו בש"ס ופוסקים, מכל מקום כבר כתב הגר"ח בן עמר זיע"א בספר ראשון לציון חיו"ד (חיו"ד סי' רמ"ו) וז"ל: "ואין מספיק לאדם לומר אדע דיני התורה איסור והיתר וכו' ואעסוק בחכמת הסוד, הגם כי רבה היא, כי כל עוד שלא ידע עיקר הדין מהש"ס ומוצאו אינו יכול לעמוד על אמיתת הדבר, אלא דעכ"פ אם זה האדם דעתו רחבה, יכול לקבוע עיתים ידועים או ימים ידועים להסתכל ולידע בנוראות ה' לקיים מצוות "דע את אלוהיך ועבדהו", כאשר הפליא האלק"י רשב"י זצוק"ל בספר

עומד וכו' ע"כ.

והמתבונן יראה שכאשר בא האדם לפניו עם ב' וג' סדרים או עם חמשה חומשי תורה וכיו"ב שואל אותו הקב"ה האם למד גם שאר חלקי התורה אבל אין הקב"ה תולה שאלה זו במה שלמד קודם לכן, ואילו בענין הקבלה תולה הקב"ה שאלה זו במה שלמד תלמוד ואומר לו "הואיל ונתעסקת בתלמוד, צפית במרכבה".

והסיבה הפשוטה לכך היא כיון שמי שלא עסק בשאר חלקי התורה אין הוא יכול לעסוק עדין בתורת הקבלה כי עליו למלאות עצמו קודם בש"ס ופוסקים משא"כ זה שכבר עסק בתלמוד לכן נתבע הוא מהקב"ה הואיל וכבר עסק בתלמוד האם עסק בתורת הקבלה.

אמנם יש לבאר יותר על פי מה שכתב הגר"א בספר אבן שלמה (פ"ח אות כא') "מה שמחדש על פי פשוט צריך להיות מכוון על פי סוד, וכשמתגלה להחכם סודות התורה, אז מביין שגם מה שחידש בילדותו גם כן אמת ונכון. וכל זמן שאינו מביין הסוד אפי' הפשט אינו ברור בידו". וכיו"ב כתב בבאורו על משלי (פ"ה פסוק יח) עיי"ש. והרי"ח הטוב בספר בן יהוידע ביאר הא דאמרה הגמ' (מו"ק טז:) "כל העוסק בתורה מבפנים תורתו מכרזת עליו מבחוץ" וז"ל: יובן בס"ד הכוונה

הלימוד היומי

הולכים ראו אדם אחד שנכנס בגינה אחת ורוכב על סוס ומקלקל הזרעים שבה בפרסות הסוס, **אֲשָׁמִיט יְדוּי לְחָד עֲנָפֵא דְאֵילָנָא** אותו אדם השמיט ידו ועקר ענף אחד מהאילן. **אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָאִי הוּא דְכֶתִיב** אמר רבי יוסי זהו מה שכתוב **וְהִתְקַדְשְׁתֶּם וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים. אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ מִלְמַטָּה, מְקַדְשִׁין אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה** דכיון שבא אדם לקדש עצמו מלמטה מסייעין אותו ומוסיפין לו מלמעלה קדושה על קדושתו. **הֲדָא הוּא דְכֶתִיב, קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה** כי אתם תעשו מעשיכם בקדושה ואני קדוש ויוסיף לכם קדושה על קדושתכם, משא"כ אדם הבא ליטמא

אור הרשב"י

ורעיון זה כתב גם הרמח"ל ז"ל בסוף ספרו דרך חכמה וז"ל: "ואולם אין צריך שילמוד כל הש"ס תחלה ואחר כך יתחיל בהרמב"ם ואחר כך המדרשים ואחר כך החכמות, אלא יחלק שעותיו ללימודים האלה וירבה תחלה באותם שכמותם יתר עד שיגמור אותם, ואחר שנמרם אז יוכל למעט בהם מרגילותו הראשון, רק שיקבע להם שעות לשלא ישכחם. והמלאכות והחכמות החיצוניות כשידעם יניחם, אך למען לא ישכחם יחזור עליהן בהפנותו אל בית המים. ויחלק שעותיו באופן שעיקר עיונו והשתדלותו יהיה באלקיות, ומכל שאר חלקי התורה לא יניח ידו, אלא ילמוד בהם דבר יום ביומו לחיובבה של תורה, וה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה". עכ"ל.

הזוה"ק" עכ"ל. הרי דלדעתו אף שלא מילא כל צרכו בבשר ויין 'אם דעתו רחבה' שרי ליה לקבוע זמן לכך. ועיי' בחיבור המתוק מדבש בפתחה לאוצרות חיים (עמ' לה) שהביא לשון מהרצ"א מזידיטשוב זצ"ל וז"ל: "הלא אמרו חז"ל לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד, והקשה שם בגמרא וכי ידע כמה חיי, ומשני כי אמרינן ליומי, וכתבו התוספות שם לפרש ליומי, שבכל יום ויום עצמו ישלש, ע"כ. וכן אנחנו נוהגים בלימוד הקבלה שבכל יום ויום אנו ממלאים כריסינו בש"ס ופוסקים ואחר כך אנו עוסקים בקבלה, כי להמתין עד שימלא אדם את כריסו בש"ס ופוסקים מי יודע כמה חיי ועל כרחך דהכוונה כל יום בפרטות ודפח"ח".

פותחין לו, וכמו אדם זה שהתחיל במעשה היזק והשחתת הגינה בפרסות הסוס, ודין גרמא שנמשך עוד לעקור ענפי אילן חברו שיש בזה גם משום גזל וגם בל תשחית.

פרשת קדושים כללות כל התורה כולה

תָּאֵנִי רַבִּי אֲבָא, פְּרִשְׁתָּא דָּא כְּלָלָא דְּאִוְרֵיתָא הִיא שְׁנָה
 רבי אבא פרשה זו של קדושים תהיו היא כללות התורה ובה כלולים בקצרה כל
 מצוות התורה, וְחֹתְמָא דְּקִוּשָׁתָא דְּגוּשְׁפִּנְקָא הִיא והיא חותם אמת
 של הטבעת כי הטבעת היא המלכות ופרשה זו היא חותם כל התורה הנקראת תורת אמת
 שבו"א. **בְּפִרְשְׁתָּא דָּא אֶתְחַדְּשׁוּ רְזִין עֲלָאִין דְּאִוְרֵיתָא**
 בפרשה זו התחדשו סודות עליונים של התורה, **בְּעֵשֶׂר אַמְיָרָן** בעשרת הדברות
 מצד החכמה, **וְגִזְרִין** וגזרות מצד התפארת דבינה **וְעוֹנָשִׁין** וענשים מצד הגבורה
 דבינה, **וּפְקוּדִין עֲלָאִין**, ומצוות עליונות מצד החסד דבינה **דְּכַד מְטָאן**
חֲבַרְיָא לְפִרְשְׁתָּא דָּא, הוּוּ חֲדָאן וכאשר היו מגיעים החברים לפרשה
 זו והיו עוסקים בה היו שמחים לרוב כללות התורה וסודות התורה שבה.

פרשת העריות סמוכה לפרשת קדושים הא בהא תליא

אָמַר רַבִּי אֲבָא, מַאי טַעְמָא פְּרִשְׁתָּא דְּעֵרִיּוֹת,
וּפְרִשְׁתָּא דְּקְדוּשִׁים תְּהִיּוּ, סְמוּכִין דָּא לְדָא אמר

רבי אבא מה הטעם שפרשת עריות שבפרשת אחרי מות, ופרשת קדושים תהיו סמוכים זו

לזו. אֵלֹא הִכִּי תֵאנָא, אלא כך בא ללמדנו פֶּל מֵאֵן דְּאִסְתָּמַר
 מֵאֵלֵין עֲרִיין, בְּקִדּוּשָׁה אֶתְעֵבִיד וְדַאי כל מי ששומר עצמו מאלה
 העריות שאסרה תורה בידוע שנולד בקדושת אביו ואימו שקדשו עצמם בעת הולדתו לקיים
 מצוות הבית בצניעות ולכן עתה מאס בטומאת העריות (מהרח"ו). וְכֹל שֶׁכֵּן אֵי
 אֶתְקַדֵּשׁ בְּקִדּוּשָׁה דְּמֵאֲרִיהּ כל שכן אם גם התקדשו בקדושת קונם
 שהמתינו לחצות הלילה או בליל שבת אם הוא תלמיד חכם. וְהֵא אֶתְעֵרוּ
 חֲבֵרֵיִיא אֵימְתִי עוֹנְתָן דְּכֻלָּא, לְאֶתְקַדֵּשׁ בֵּר נֶשׁ וכבר
 התעוררו החברים לבאר ענין זה מתי עונת כל אחד ואחד להתקדש בקדושה הראויה [יב].

חצות לילה זמן קדושה יתירה

תָּא חָזִי, מֵאֵן דְּבֵעֵי לְאֶתְקַדֵּשׁא בְּרֵעוּתָא דְּמֵאֲרִיהּ בא
 וראה מי שרוצה לקדש עצמו כרצון השי"ת, לָא לִישְׁמֵשׁ אֵלֹא
 מִפְּלִגּוּת לִילִיָא וְאֵילָךְ, אוּ בְּפִלְגּוּת לִילִיָא לא ישמש את ביתו
 במצוות עונה כי אם מחצות הלילה ואילך או בחצות הלילה. וְהֵא בְּהֵיָא
 שְׁעָתָא, קְדִשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתְּכַח בְּגִנְתָּא דְּעֵדֵן כיון

אור הרשב"י

המקיים הלכות אלו שבסימן ר"מ באורח
 חיים יזכה לבן צדיק שיקיים הלכות סימן ר"מ
 שבגורא דעה שהם הלכות כבוד אב ואם, ודי
 בזה ההערה.

[יב] וכמבואר בשלחן ערוך חאו"ח סימן רמ,
 וכבר אמרו דורשי רשומות שהמעם שהניח
 המחבר הלכות אלו בסימן ר"מ להודיעך כי
 המקיים הרי הוא רם ונישא, והמהפך סידרן
 יתהפך לו מרם למר ה"י. ועוד אמרו בזה כי

הלימוד היומי